

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fóia acésta ese in tóta domineca,
— dar prenumeratiunile se primescu
in tóte dílele.

Pretinlu pentru Ostrunguri'a: pre annu
6 fl. pre 1/2 de annu 3 fl. pre unu tri-
lunni 1 fl. 50 cr.; éra pentru Strai-
netate: pre annu 8 fl. pre 1/2 de annu
4 fl. pre unu trilunni 2 fl. in v. a.
Unu esemplariu costa 10 cr.

Tóte siodeniele si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diriginte a diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Inseritiunile se primescu cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. tacse timbrale.

Eroulu Burta-verde.

„Vinulu trece, ósele remanu!”

Brasiovaniulu.

Din turnulu Aradului,
(Cas'a Gurei Satului),
Repedít'am ochii mei,
Ca doi vulturi sprintenei,
De-a dreptulu spre resaritu —
Spre *Brasiovulu celu vestitu*, —
Unde mi-para c'audu,
Típete si vuetu surdu. . . .
Dar' pe-acolo ce diarii,
Cu vediutulu ce 'ntelnii? . . .
Intelnií! . . . ah! nu mi-ti crede . . .
Pe eroulu *Burta-verde!*

Cestu vitédiu erá calare,
Pe o — bute mare, mare;
Si-apoi dinsulu neclintitu,
Stá privindu cátra sautitu;
Numai ochii si-i miscá,
Sierpuesce-i alergá,
Pe cea diare cenusia,
Lunga tainica pustia,
Unde ca prin visu trecandu,
Se-audiau din cându in cându,
Injurári, grosave siópte,
Ce vineau de-adreptu din Peste,
Sgomotu linu, dar cu misteriu,
Ce vinea din ministeriu!

Érb'a nu se leganá,
Transilvani'a gemea,
Cá-ci natiunea apesata,
Pána 'n sufletu svasiata,
Avea reci fiori de mórtu,
Dar eroulu *Burta-verde*,
Tóte-aceste nu le vede; —
Ci cându mum'a lui gelesce,
Elu cu Pist'a se 'n fratiesce.

Dupa-o scurta asiteptare,
Se aude-unu sgomotu mare,
Éta, éta se ivesce. . . .
Celu tramisu de susu — din Peste,
Si se uita 'n juru cu fala,
Si 'n privirea triumfala,
Tínti ochiulu seu vulpetiu
Pe vitédiulu calaretiu.

Cine esci tu netrebnice,
Ratecindu prin munti aice?

Cine-su eu? Unu eu
Si supusulu servulu teu!

Dar ce cauti tu netrebnice
Intre sasi-si armeni aice?

Burt'a-mi góla mi-a dísu mie:
Fá-ti o dí de veselía —

Si mi-a mai sioptitu meren
Fii viclénu si fariseu.
Mergi, si la *Brasiovu* grabesce,
Cu dusmanulu te'nfratiesce,
Si pe scump'a mum'a ta
Las'o totu a larcimá;
Cá numai unguru 'n lume,
Ti-a facutu díle dulci, bune.
Apoi totu complimentéza —
La *Andrasiu* telegraféza:
Cá tu 'n vecii veciloru,
Vei fi serv' unguriloru. . . .

.
Am venitu si-am implinitu
Cea ce burt'a-mi a poftitu,
Si-apoi prin lume-am strigatu:
Noi cu Pist'a ni-am 'mpacatu —
De-si tóte ni-a luat!

Dar
Abié díce si éta, éta,
Unu luptaci apare 'n data,
Care cu fulgeri lovesce,
Pe celu ce bauchetuesce,
Cându natiunea lui jelesce.
Ér' flamandulu *Burta-verde*
Rusínatu prin munti se perde!

Calusieriulu.

Francisc Hauer Longe

Si vis pacem, para belum.

În 28. a l. c. adeca, în diu'a, pogorîrei dubului santu celui adeveratu, în diu'a aceia, diu, s'a pogoritu si încaruntîa maica „Gazeta“ de pe muntele înfratirei dîn Brasiovu si intrupandu-se în Nrulu 42. alu „Albinei“, preste care si-intinse aripile sele aparatîre, si schimbându-si faci'a începî a aruncâ batjocuri asupra „Gurei Satului“ si asupra redactorilor ei, arctându-se apoi cam în chipu de porumbu selvaticu impanatu cu „Meminise iuvabit“. Betran'a, încaruntîa maica „Gazeta“, dîra de grigele „Ospetiului din Brasiovu“ sarutându pe jun'a purtatîre si respandîtîre de denunciari si calumnii — „Albina“, asupra mai multoru barbati, romani sinceri natiunci lor, dar' nesuferiti de providentialulu natiunalu si de elicia s'a, — mangaindu-o i-dîse cã adeca ea, jupanés'a „Gazeta“, nu va crede cumca scrietoriulu faimosului articlu „Unu morbu socialu“ ar' fi — „nebunu“. — Aci betran'a „Gazeta“ ni-a facutu unu servitiu fîrte bunu, descoperindu-ni cinstitul nune a scrietoriulu celui articlu murdariu, cã-ci noi o spunemu dreptu, cã nu poteamu crede, cumca providentialulu B. s'a potutu pe sine intru atãta dejosi cu scrierea astorfelu de fîcîuri nerusinate si mincînîse si inca într'unu tonu atãtu de poruncitoriu si dictatoriu, care mai cã sîmena cu acel'a, care sta cu bîta se te tîce, de cumva nu te-ai supune dorintiei si poruncelor lui.

Nota bene. Betran'a maica „Gazeta“ si-incepe articlulu de mangare astfel: „În „Albina“ romanésca“, ne érta maica „Gazeta“, dar sunt pôte si alte „Albini“, pôte cã dîra jidovesci, ori turcesei séu pôte cã si hotentote? Séu dîra chiaru delicateta nu ti-a értatu a ni face cumva a crede, cã esista si o „Albina“ carea si pre tinc maico de multe-ori te-a impunsu, séu care pe la anulu 1861—2. ori 3 dechiarase pre *Murgu* de narodu, ér' pre *Siagun'a* de tradatoriu s. a. t. ér' acuma cãndu tîta lumea romana se cam' padieste de ea, nu i-a remasu alt'a de cãtu a se luâ la trantite cu „Gur'a Satului“ si striga cu gura de sierpe în lume si întîra: cumca badea „Gur'a Satului“ ar' fi dechiaratu pe tîta lumea de nebuna! Ha, ha, ha . . . d'apoi cã atunci babuico am debuî se fimu si noi nebuni, fiîndea înse noi nu suntemu, p'rin armare, nici „Gur'a Satului“ nu pôte dechiarâ pe tîta lumea de nebuni, ci numai pe aceia, cari dora ar' meritâ titlulu acest'a. . . .

Atãta pentru maic'a carunta „Gazeta“. Cãtu despre fîcîurile urmate mai la vale în mentionatul articlu din nrulu 42. alu „Albinei“ „romanésca“ — binc sã se pricepa — „romanésca“ — si despre cuvintele si expresiunile ne spalate a scrietoriului lor si aruncate asupra persoanei dirigitelii, redactoriului si partinitorilor fîciei nîstre: dechiaramu pentru totudeuna, cã suntemu cu multu mai presusu cu onîrea nîstra, de cãtu se ni mai mangimu manile cu scrierea respunsului si critisarea unoru astoru-feliu de fîcîuri scarnave si murdare, esite d'în crierii unoru individi reu-taciosi.

HODOROSTU

Hodorostu, hodorostu, hodorostu.
Éca vine unu prostu,
Unu prostu si 'nca de care?
De ras'a cea mai mare! . . .
Ce loru ce 'n fuga tare
Sosescu cu elu calare,
Calare pe unu cocosiu.
Spuneti e baba, ori-mosiu? !

CIGURI-MIGURI.

Deîrece de multu s'a observatu, cumca magistratul din Lug . . . nu-si face treb'a dîn destulu pentru a curati imala si gunîele de pe strade: ar' fi o dorintia comuna, ca fîbriaiatul de acolo se ice asupra s'a treb'a acést'a, ca se fia odata curaticia si în Lug

Mei tîgane insuratu esci?
Hopu!
Ai copii?
Hai! hai!
Dar' malaju?
Canci.

Telegramulu particulariu alu „GUREI SATULUI“ DE LA PARIS

(a sositu în 25. l. c.)

Armat'a cea gloriîsa a Franciei de la Sedanu cu Macu-Machon în frunte si cu ajutoriulu Bureusiloru a invinsu pre inamiculu Franciei — *libertatea*, si éri pe la 12 ore ocupa Parisulu intrandu pe trei porti si strigandu totu „Vive le Bureusi.“ Totu pasiulu de pamentu, care lau cascigatu érá inundatu de sangele frantiusescu. Onîrea Franciei lui Napoleone dara e salvata, tradarea si rusînea dela Sedanu e spelata! . . . Dara republic'a si libertatea poporului francesu inca e — sugrumata.

Cucové'ua Tietinului.

(ÎN BUCOVINA).

7.

La „Societatea pentru cultur'a si literatur'a romana în Bucovina“.

„Cãndu citescu devis'a-ti, inim'a-mi saltédia;
Dar' privindu la zelu-ti, se mai — temperédia*).

8

La E. Sa Basiliu Ladislau Popu, dupa conchemarea adunarei din Alb'a-Iuli'a în scopulu emanciparei besericeei gr. catolice romane de apucaturele si invîrilele congresului catolicu-maghiaru din Pest'a si altoru — „Scarauti“.

„Heine poetulu vedindu langa-o cale
Pre „Omu-Dumnedieu“ 'n chipu cruceficatu,
Dîse: „cãci mari-farisei, a lui Satanu cabale
Jignisi, multiemirea — pe cruce-ai aflat!“
Tu Escelintia, Tu inca „cabale“
„Satanei“ manevre-a respinge-ai dori:
Iusa în „omu-dumnedieésca Ta cale,
„Mari farisei“ ore nu-i intalni?“

9.

La „Directiunea aministratîre fondului religiuariu gr. orientadu din Bucovina“.

„Între tine si 'ntre tíera
Mare vrajba e;
Deci invidi'a se péra,
Schimba-ti rol'a — gré.
Ie-ti tu „foudu“ — alu teu se fia!
Nu-acheloru ce-lu voru,
Iar' a lui „ministratia“
Dã-o 'n dr . . . loru! (**)

10.

La Bucovina, dupa promiterea de o preferintia politica cu unu ministru propriu megiesitei Galitii.

„Dulce Bucovina,
Vesela gradina“
Es-masteh'a tu
E-a se maritã.
Óre dragulica,
Dulce frumusica
Vechi-ti petitori
Lacomî domnitori
Nu cumvá voru vré
„Zestre“ se te dé?

UNU VISU CURIOSU.

În nîptea de rosali toti membri asociatiunei aradane avura acel'a-si curiosu visu cã **Georgiu Popa** li s'a arctatu ca spiritu si privindu aspru asupra loru li dîse: Dar' ati uitatu voi, cã diu'a apro-misa memoriei mele a trecut? astfelu si-tienu aradanii promisi-unile lor? rusine pentru voi! . . . — dupa aceste a disparutu spiri-tulu. Mãne dî toti membri asociatiunei erau palidi de grîdi'a visului si apoi ca se-si liniscésca consciintiele, se díce, cã au decisu tienerea cãtu de curenda a unui parastasu pentru odihn'a sufletului a celui spiritu maretiu.

*) Pi-ili' de „pe susu“ mai vorbiti pe-acolo. La noi sar' díce mai simplu:

„De departe trandafiru,
De aprîpe . . .“ credu cã seiti!

Caligatorulu.

** Dîra prósta-ar' fi! ea se remana — „tufa“, cã voi pone acum; iara voi, ai, da cu minte simteti, se ve mai cumparati — unu „Mantiu“.
Totu elu.

Albin'a cu acu reu.

Sbiru in coci, sbiru in colo. . .
O Albina cu 'n acu reu,
Totu voia ca sa se lese
Si cu acu-i se me-apese
Pe nasu, ori pe fruntea-mi lina.
Ce placere la o Albina! . . .

Eu cautamu se scapu in pace
De alu ei acutiutartace,
Ca sciamu, ca acu-i linu
E sagiata cu veninu;
Si-i dicemu totu . . . bidii, Bando eu,
Nu me face se te tocu.

Da 'nzadaru ca era vine
Cu acutiut-lu dupa mine,
Si de-odata fratiore,
Candu privemu eu la o flore,
Ea me 'npunsa . . . catu simtii. . .
Dar' de locu o si — flecii.

Scene diavolesci

d'in

Lumea Dracésca.

Scen'a I.

In Hotel de Vill in Paris.

(Rochefort) Cetatieniloru! inimiculu patriei nostre se afla la portile cetatii! Poterile Franciei au secatu, nu ne mai potemu cu braciulu apera contra loru! . . .

(Comun'a) Se ni luptamu pone la celu d'in urma! . . .

(R.) Nici vorba, dar li vomu trimite 'n cale elementele nostre cele mai iufrosiate. . .

(C.) Cari elemente?

(R.) Par'a si foculu. . .

(C.) Si-apoi noi ce vomu face?

(R.) Noi dupa ce vomu incredinta cetatea elementelor nostre-o vomu lua-o la fuga. . .

(C.) Sa traesca par'a, foculu si fuga! . . .

(Gur'a Satului.) Si pe voi pre toti se ve manance fure'a.
(Cordin'a cade.)

Scen'a II.

in Versailles.

(Tiers) Domniloru! cu lacrimi de bucuria vi facu cunoscuta faim'a imbucuratoria de carea sciu ca si Dvostre veti plange. Glorios'a nostra armata dela Sedan si Metz cu armele loru neinvingibile a isbitu pre contrari de pe tote puncturile. Flamurile nostre falsaie pe gamedile de censusia a Parisului! Aliatii nostri, Bureusii, se bucura si ne feliicitadia pentru invingerile nostre! Er' Franci'a se fia mandra, ca posiede astfelu de barbati, mai cu sema ca mine, cari au fostu urzitorii gloriei si marirei ei de astadi! . . . Sa traesca ruinele Franciei si census'a Parisului! . . .

(Gur'a Satului) In acarei spusa se ve friga dracii infernului.

(Cordin'a cade.)

Scen'a III.

In palatul imperatescu din Berlin.

(Vilhelmu.) Napoleonu — rusnatu. . . .

(Bismark.) Tiers — umilitu. . . .

(Vilh.) Franci'a — invinsa. . . .

(Bism.) Republic'a — luata de pe capulu nostru. . . .

(Vilh.) Parisulu — censusia. . . .

(Bism.) Si 4 miliarde. . . .

(Vilh.) Eu — imperatu. . . .

(Bism.) Si eu — principe. . . .

(Amendoi odata.) Proni'a ceresca!

(Gur'a Satului.) Se ve trasesca!

(Cordin'a cade.)

Scen'a IV.

la

Sepediuu.

Un'a odaia secreta, unu comisariu de hoti siede pe unu scaunu, facia cu elu unu cetatianu avutu dar suspicionatu de lotru, mai in fundu doi argati.

Comisariulu: Spune-mi dle, de unde ai averea cea mare?

Suspicionatulu: Am castigat'o cu munca si sudore. —

Com: Nu se pote dle, ca in 20 de ani se-ti fi agonisitu asi'a avere fumosa, ca-ci eu sum magnatu si nu am putut'o duce asia de departe; spune dara mai bine ca ai furat'o?

Sus: Ba dle comisariu, nu am furat'o; dar munciudu am traitu solidu si retrasu si nu m'am sloboditu ca magnatii la cheltueli zadarnice; nefindu dar predatori: m'am adunatu acei'a ce acuma amu.

Com: Lari, fari, tu ai facutu talharii si pentru acei'a te provocu mai odata se spuni ca ai furatu! . . .

Susp: Ba, dieu eu nu am furatu.

Com: Asia, (catra argati) Ea luat-lu si-lu duceti, sciti voi unde, apoi grigiti de elu si dupa trei zile aduceti-mi-lu er' 'n coci.

Argatii lu-ieu si se cara cu elu.

Dupa 3 zile.

Totu acea chilia. Com. siede la masa si bate cloptielulu. Usi'a se deschide si argatii aducu unu scheletu in launtru, care abia pote sta pe petioiore.

Com: No dle, este ca ai furatu averea carea o ai?

Scheletulu: (D'abea resuflandu) ba . . . dle. . .

Com: (Bate cloptielulu, la acaruia sunetu intre unu alu 3-lea argatu cu unu blidu de carne fripta cu ai, si apropiandu se de scheletu, lu-tine sub nasulu lui. Scheletulu casca din ochi si din gura, par' ca ar voi se ingita baremu mirosulu, dar' simtieste ca i-sunt grumadii uscati si-lu trecu lacrimile. Pe al'a usia intra unu altu argatu cu o iega de vinu tienendu-o naintea ochiloru scheletului. Scheletulu incepe a tremura si se mai topesce de fome si sete.

Com: No, deca spuni ca ai furatu averea carea o ai, apoi te poti delecta cu carnea si cu vinulu acest'a.

Schel: Nu — nu am — fu — ra — tu.

Com: Catre argati: Duceti-lu dara era unde a fostu. . .

Ba — me — rogu — am carne — vinu — fu-ra-tu.

Com: Apoi vedi ca ai furatu?

Scheletulu, carui'a i-umbla totu carnea fripta si vinulu prin capu, suspina si-si apléca capulu.

Com: catre argati: Acuma dati-i o bucata se manance pana eu voi face raportulu la judetiulu delegatiunei: ca am datu de unu talhariu mare, si apoi se ceru dela camer'a tierei inca unu ajutoriu de 100,000 fl. cu cari bani se mai descoperu omni periculosi ca acest'a.

Gura Satului: O cultura si dreptate vina imparati'a ta!

TAND'A si MAND'A.

T. Spune-mi frate, ore de ce apara „Alföld“-ulu din Aradu asia de cu focu pre Ráday in contra atacuriloru lui „Pester Loid“?

M. Pentru ca, „corbu la corbu nu scote ochii.“

T. Catu cugeti ca o se fieta iuratiura d'in Brasiovu?

M. Pone candu se voru trudi romanii de azolu din beti'a schampaniei iuguresci.

A C A S A.

(continuarea la n. 19)

Dsiór'a A: A! dle X, ce raritate a te vedé si pe dta! . . .

Dsiór'a B: Chiaru intrebamu de amic'a mea: cá unde esci, de nu te mai vedemu, par' cá ni-ai parasitu cu totul? . . .

Dlu X: Me iertati Dsióreloru, dar' afacerile m'au retienutu.

Dsiór'a A: De-abuna sém'a afaceri interesante.

Dlu X: Nu negu, ele sunt afaceri de casatoria.

Dsiór'a B: Ce, te casatoresci? . . .

Dlu X: Da, septeman'a viitóre.

Dsiór'a B: Si pe cine iei?

Dlu X: Pe dsiór'a E. din C.

Dsiór'a A: Pe E! si engeti cá te va ferici?

Dlu X: Da, deórece nu are eunoscintia cu *contii* si *baronii*: crediu cá-mi va fi socia credintiósá.

A. si B.

A. Audítu-ai cá s'a decisu dejá cine se fiá protopopu in Sír'ia?

B. Cum? si unde s'a intemplatu decisulu?

A. Cum, nu sciu; atáta inse ti-spinu: cá s'a votatu in Pest'a ca se fia acel'a si-acel'a cutaro . . . nu spunu cine, vei vede! . . .

B. Asia, apoi trebo dara se gratulamú Sír'ieniloru pentru autou-mi'a loru.

A: Óre cum' s'a potutu atát'a amaru de romanu si asiá de bine arangiatu, sá se adune la primirea lui **Basi'a Ori-mosiu** in Temisiór'a?!

B: Pentru cá acolo e comitetulu centralu a partidei nationale romane.

Mircea Banulu dela „Gura Satului“ de frie'a atentatului ce l'a comisú contra unui vespe, a luat'o la fuga si parasindusi copiii si fratii, se aruncá in valurile marei -- spre Veneti'a.

Care ti-este soiulu?

Tu, ce n'ai colóre inca

In serman'a-ti tíera franca;

Esci unu dracu, ori esci unu zmeu,

Itogute pe-unu Domnudiéu

Spune-mi se-ti sciu soiulu teu. ? . .

In o sotietate.

Dlu A. (facendu-si ventu) phi. . . asia e de caldu astadi dómna draga: cátu credeti-me si dobitócele trebue sá se nadusiésca.

Dn'a B. Se vede Dle A. pentru cá esci totu asudatu.

GHCITURA.

O servitóre a fostu trimisa la birtu ca se aduca vinu; ea n'a fostu luatú cu sine nici unu vasu fora numai o batista; — deci ghici cum l'a adusu?

(Resp.: *A d'adusu unu vasu r.*)

Meliti'a Redactiunei.

Fratelui nostru din Bucovin'a. Am primitu cele trimise dimpreun cu baccisulu. Credi cá se va allá si vino botezatu prin Aradu? Multiamimú pentru cele ca ne privescu pre noi. *Stanescu* a fugitu pe unu scurtu timpu la Veneti'a. Cátu despre intardiarea „Gurei“ — noi nu suntemu caus'a, de órece totu deuna o spedemu deja Sambet'a. Salutare!

Dlui I. Bodea in Buciumu-Satu. Numerii reclamatú ti-s'au speditu de nou. Salutare!

La Cinev'a, — D'in *Bocs'a montana* in $\frac{7}{8}$ nou ni-a sositu o adresa - cu fi. 2. ca costulu abonamentalu, dar' fóre comitiva. Cine este ordonan tele? ca sá-i potemu spedú dimmalulu?

Fratelui Adamutiu. — Ce e cu „Siamú Banit“? Ha mo! Dela tine priimimú corespondintiele si *nefrancate*. Salutare!

Dlui T. B. in J. — Ne vomu servi de ele, Multiemire pentru altele.

Dlui Gra . . . in C. — Versurile nu le potemu intrebuintá, macteri'a inse da, in alt'a forma.

Dlui I. B. in B. — Se va dá publicitatii, — alta data inse mai bine ni scrie faptulu in prosa.